Vrienden van het CDA,
Vertrouwen is een groot goed. Het brengt mensen samen. Vertrouwen maakt het mogelijk dat wij gezamenlijk bouwen aan de toekomst.
Daarom ben ik u, de mensen en de afdelingen van onze partij, bijzonder dankbaar dat u mij uw vertrouwen heeft willen geven. Met mijn collega's op de lijst zal ik er alles aan doen dat vertrouwen waard te zijn en het waard te blijven.
-Samen met u, in de campagne.
-Als team, námens u, straks in Brussel.
-Want ons CDA, dat is het waard.
Maar laat ik u vooraf iets bekennen. Dat mag wel he; nu we hier als CDA'ers onder elkaar zijn?
Vanaf het moment dat Marja van Bijsterveldt mij de vraag voorlegde of ik deze opdracht wilde oppakken, kreeg ik steeds dezelfde vraag te horen. Van trouwe CDA'ers en van buitenstaanders, in Den Haag en in het land, tot de DJ van een Amsterdams etablissement. Diezelfde vraag steeds:
"Camiel, waar begin je aan?"
En die vraag ging niet 1, 2, 3 voorbij. Het onderwerp 'Europa' stond de laatste maanden keer op keer in de schijnwerpers. Dat was níet omdat Europa 'best belangrijk'was..... Dat was omdat het meer dan eens 'erop of eronder' was!
-Erop of eronder met de nieuwe Grondwet
-Erop of eronder met de afspraken over de Euro
-Erop of eronder in internationale crises, zoals die rond Irak
-Erop of eronder om groei en werk door innovatie een grote impuls te geven.
Het onderwerp 'Europa' roept een dubbel gevoel op bij veel mensen. Ook wij CDA'ers zijn ons dat bewust. Europa heeft twee gezichten voor zijn burgers:
1] Het is onbetwistbaar onze toekomst, ons beste perspectief op vreedzaam en vrij samenleven.
2] Het is een ondoorgrondelijk en ontoegankelijk apparaat dat mensen afschrikt en ver weg lijkt.
Wij weten best dat het zonder Europa niet gaat met onze welvaart, met onze veiligheid, met onze toekomstkansen. Maar velen hebben er vaak een unheimisch gevoel bij.
Die vraag "Camiel, waar begin je aan" die drukt dát dubbele gevoel van mensen uit, dáárom stellen ze mij die vraag steeds weer.
En die vraag verdient een antwoord, mijn antwoord, het antwoord van het CDA.
Dames en heren,
Dat unheimische gevoel wordt vaak aangeduid met de term 'Euroscepsis'. Die scepsis is niet het reservaat van Margaret Thatcher en haar volgelingen of juist voor extreem linkse Anti-europeanen. Euroscepsis is wijder verbreid geraakt, ook in ons land. Mij verbaast het dat onze liberale vrienden ook door dit virus zijn aangestoken. Het is niet verstandig en niet constructief als zij die lijn zouden kiezen. Het meeliften op negativisme is geen goede politiek. Want vergis u niet: Euroscepsis is niet hetzelfde als het unheimische gevoel dat sommige burgers hebben rond de term 'Europa'. Dat zit veel dieper.
Te veel burgers hebben het gevoel gekregen dat Europa een moloch is, een anoniem bolwerk dat voor hen en voor hun toekomst ondoorzichtig en ver weg lijkt. Het CDA wil daarom een Europa vooropstellen dat weer leert dichtbij en herkenbaar voor burgers te zijn. Een Europa dat van ons is, dat het eigen karakter en de eigen toekomstkansen van zijn burgers en van zijn lidstaten centraal stelt. Niet een Europa dat functioneert ter wille van het eigen systeem en apparaat van de Unie, maar een Europa dat als Unie bestaat ten dienste van ons gezamenlijk toekomstperspectief.
Het CDA gaat in de aanval tegen het anonieme Europa en wil werk maken van een

veel herkenbaarder Europa. Dát is de kern van de leuze waarmee wij naar de kiezer gaan: 'Een eigen plek'. Europa moet ons weer eigen worden en voor onze Nederlandse identiteit moet Europa de natuurlijke plaats zijn. Niet anoniem, maar de eigen plek. Niet ontoegankelijk, maar het herkenbare thuis. Europa is niet daar, verderop, Europa is hier en het is van ons.
Die eigen plek in Europa geeft ons profiel, geeft ons identiteit. Europa is er niet om die identiteit te vervangen door iets ongrijpbaars. Niemand zit daar op te wachten, wij Nederlanders niet en de overtuigde Europeaan evenmin. Daarom gaan wij als CDA in deze campagne voor de eigen plek in Europa. Dat is de lijn van het CDA: niet kil en ver weg, maar dichtbij en herkenbaar.
De eigen plek in Europa geeft ons kansen:
op welvaart, door die grote onderlinge markt,
op veiligheid, door gezamenlijk optreden tegen wat ons bedreigt,
op vrijheid, door samen in verantwoordelijkheid een duidelijke en open Unie op te bouwen.

Laat ik met dat laatste, zeer fundamentele begrip 'vrijheid door verantwoordelijkheid' beginnen.
Wij gaan een nieuw Europees Parlement kiezen. Dat vertegenwoordigt straks de burgers van 25 landen en de gezamenlijke Unie. Landen die soms al vele eeuwen mogen genieten van geestelijke vrijheden, democratische verhoudingen en een rechtsstaat. Wij mopperen hier weleens op ons gepolder bijvoorbeeld, maar wij weten maar al te goed wat een stevige grondslag er in ons land is gelegd voor een vreedzaam en open samen leven door de eeuwen heen. Andere landen van de Europese Unie hebben die vrijheid en dat besef pas kort geleden kunnen veroveren. Een vakbond als Solidarnosc van Lech Walesa moest onverzettelijk blijven geloven, geloven in de droom van vrijheid en van een rechtsstaat, voordat een land als Polen de kansen kreeg die wij vaak voor vanzelfsprekend houden.
Die verschillen in ervaring en achtergrond zullen het nieuwe Europa en het nieuwe Parlement regelmatig hobbels en versperringen opleveren op de weg naar een effectieve Unie. Het zal echt niet makkelijk worden.
Maar mag dát een uitvlucht zijn om die Unie ondermaats te laten worden? Mag dát een argument zijn, om Eurosceptisch negativisme te etaleren? Dienen we daar de toekomst van ons land mee?
Ik dacht het niet, beste mensen.
Wat de komende jaren wél zal helpen is een Europees Parlement dat echte volksvertegenwoordiging zal zijn. Dat zijn controlefunctie serieus neemt. Dat de Europese Commissie en ook de regeringsleiders aan de tand voelt. Want hun beleid moet de democratische basis krijgen die het behoeft. En een Parlement dat de kwaliteit en de openheid van het Europees bestuur voorop stelt.
U kunt op mij rekenen wat dat betreft: onze CDA-delegatie zal kritisch kijken naar regels en voorstellen. Zal wat overdaad is, of wat ondermaats is zien te verhinderen. Zal overbodige regels en belemmerende bureaucratie met uw hulp helpen opsporen en corrigeren. Zal de aandacht concentreren op waar Europa wél precies dat duwtje en die impuls kan geven die ons toekomstperspectief écht verbetert.
Wij zullen ons ervoor hoeden in dat voor velen vaak anonieme Europa zélf aan die anonimiteit ten prooi te vallen. Wij gaan Europa weer terug brengen bij haar burgers. U gaat ons blijven tegenkomen, want wij blijven u bevragen en betrekken bij het waarmaken van 'de eigen plek'. Bij dat centraal stellen van die kwaliteit en openheid. Bij dat kritisch volgen en voorkomen van overdaad en van ondermaats bestuur en beleid.
Die vraag, weet u nog? 'Camiel waar begin je aan?' heeft hiermee zijn eerste

antwoord gekregen. Dit is waar wij mee gaan beginnen en waar we werk van gaan maken.
Beste mensen,

Werk maken is een opdracht die in alle Europese landen bovenaan de agenda staat. Europa loopt niet voorop bij het scheppen van banen en het lanceren van nieuwe economische successen. En binnen Europa zit Nederland bovendien niet in de kopgroep. Niet bij de groei, niet bij de innovatiekracht, niet bij de kenniseconomie. De zeepbel welvaart van de paarse jaren heeft ons met weinig positiefs achtergelaten en met veel punten van achterstand en slijtage.
Wij hebben daarbij nú echter één duidelijk en nieuw pluspunt en dat moeten we niet onderschatten. Jan Peter Balkenende heeft het knelpunt en de uitdaging van de kenniseconomie serieus genomen en als premier zélf de tegenbeweging in gang gezet. Met het InnovatiePlatform, met allerlei voorstellen om kennis en vernieuwing meer kansen te geven. Boris Dittrich is hier ongeduldig, ik beschouw dat maar als een aansporing tot extra actie. Natuurlijk wil hij ons er nog even aan herinneren dat D66 innovatie ook erg belangrijk vindt. Het succes heeft nu eenmaal vele vaders.....
Dat succes valt op in Europa! Kanselier Schröder wil nu ook zo'n Innovationsrat. Dit thema kan niet langer binnen nationale grenzen, met de ruggen naar elkaar worden opgepakt. Hier moeten en kunnen we binnen Europa van elkaar leren en elkaar ook aansporen het nog beter te doen. Aansporen en inspireren, daar gaat het om.
Zoals wij van het succes van Finland lessen proberen te trekken en Schröder met zijn rood-groene coalitie van een CDA-premier de kunst wil afkijken. Zoals wij met de denktank 'De Belgen doen het beter' allerlei voorbeelden aangereikt kregen van inspirerende verbeteringen voor de publieke sector. Van hoe de Belgen hun wachtlijsten in de zorg met succes aanpakten tot slimme inzet van ICT om de sociale zekerheid sneller en effectiever te laten werken voor de burger. Dát moeten wij nu ook veel meer op Europees niveau gaan doen. De succesvolle oplossingen vanuit verschillende lidstaten op de agenda zetten, oppakken en vertalen in effectief en concreet beleid. Dat is beter dan wat ik gisteren las: de Belgische minister van Sociale Zaken vreest dat de grote toeloop van Nederlandse patiënten bij hem de wachtlijsten gaat opjagen. Hij wil een akkoord met ons land om dit af te remmen. Dat is dus de omgekeerde wereld. De keus is helder. Óf wij maken de slag vooruit en durven te leren van onze buurlanden, óf we worden nog meer dan nu op nationale beperkingen teruggeworpen.
Ik stel daarom voor dat wij zwaarder gaan inzetten op de ontwikkeling van slimme netwerken van vernieuwers in Europa. Dat biedt meer dan op het steeds verder uitbreiden van grote Europese programma's waarin veel formulieren en voorschriften de boventoon voeren. Laten we ons InnovatiePlatform en het Finse voorbeeld daarvan met zo'n nieuwe club als die van Schröder veel intensiever nog met elkaar laten communiceren én laten wedijveren. Laten we de hogescholen en universiteiten ook over de grenzen heen die impuls geven, de mensen en bedrijven ook die de innovatieve ideeën moeten gaan vertalen in nieuwe banen en nieuwe en duurzame groei. Laten we het voordeel dat Europa ons biedt met élan oppakken en de lastige hobbels waar mogelijk effenen. Europese investeringen die impulsen geven aan die slimme netwerken van vernieuwers bieden ons kansen op nieuw, duurzaam en slim werk. Dat helpt banen ontstaan in nieuwe beroepen. En dat helpt door innovatie ook de duurzaamheid te stimuleren op punten als schone energie en een vernieuwend milieubeleid..
Die vraag dus 'Camiel waar begin je aan?', vindt zo nog een duidelijk antwoord: we gaan een slim Europa bouwen, een Europa dat in 2010 wél zijn kennis- en groeiambities waar maakt. We gaan er ons niet bij neerleggen om halverwege die rit

de pootjes alvast te laten hangen. Nieuwe kennis daagt juist uit, nieuwe perspectieven en banen voor mensen prikkelen ons tot het nóg beter te doen.
Dames en heren,

Nieuw perspectief en nieuw werk voor mensen. Dat is het sociaal profiel en het idealisme dat wij ook in Europa meer reliëf willen geven. De grauwsluier mag er weleens af. Het CDA maakt zich sterk voor de herkenbare leefomgeving in het wijdere Europese verband. Dat sociale profiel kan alleen bloeien als wij ons op onze eigen plek veilig voelen en veilig weten. Het kwaad en de criminele energie stellen zichzelf geen grenzen, ook niet binnen de Unie of aan de buitenrand daarvan. Een sociaal en eerlijk Europa zal daarom ook een veilig Europa moeten zijn. Nuchterheid en een scherp wakend oog moeten dat Europa net zo goed kenmerken als diversiteit en slimme kennisvernieuwing.
Waar we als Europeanen daarbij kunnen samenwerken om criminaliteit en terreurdreiging terug te dringen zijn wij dat aan de gerechtigheid verplicht te doen. De rechtsstaat behoort ook in het bredere verband van de Unie de burgers bescherming en vrijheid te bieden. Wereldwijde dreigingen en onrecht als mensenhandel en smokkel van illegalen kunnen wij alleen gezamenlijk tegengaan. De wrakke bootjes die vol drenkelingen stranden op de Spaanse en Italiaanse kusten en de vrachtwagen in Dover met meer dan 50 gestikte Chinezen kunnen wij niet negeren. Alleen samen in Europa kunnen we deze gewetenloze en letterlijk dodelijke handel bestrijden.
Als wereldwijde draaischijf van handel en verkeer heeft Nederland daar een bijzondere verantwoordelijkheid. Wat wij in ons land laten doorglippen aan drugs of wat wij hier gedogen vindt een achterland van 25 staten en honderden miljoenen potentiële slachtoffers. Vindt u het gek dat wij met argusogen bekeken worden als het gaat om onze roem als wereldhandelaars in pillen en andere stuff? Europese samenwerking houdt ook in dat wij af en toe wat zelfkritischer mogen zijn. Dat wij signalen uit buurlanden over de effecten van wat wij doen of nalaten serieus nemen. Dat verwachten wij bij onze zorgen over de afspraken over de stabiliteit van de Euro - en terecht - maar even terecht is dat zij ons aanspreken op veiligheidsvragen en drugscriminaliteit.
Ik heb op mijn netvlies nog het beeld staan van Piet Hein Donner, die door een van zijn Europese collega's gesmeekt en ook wel een beetje opgepord werd het drugsgedoogbeleid van Nederland fundamenteel te veranderen. Was dat een of andere rechtse repressie-freak, dames en heren, die Nederland zo tot de orde riep? Nee, dat was een voorheen zeer linkse advocaat, die nu voor de sociaal-democraten en de groenen ons grootste buurland regeert. Het was Otto Schily, de Duitse minister van Binnenlandse Zaken. Natuurlijk vroeg Donner de oosterbuur om begrip en gaf hij aan dat hij nog meer maatregelen zou nemen om drugstoerisme in te perken. Maar de dieper liggende vraag zal ook hem moeten frustreren.
Een sociaal en dus een veilig Europa zal ons moeten dwingen tot zelfkritiek en medeverantwoordelijkheid op onze eigen plek in de Unie. Ik daag daarom hierbij Max van den Berg als de lijsttrekker van de sociaal-democraten uit zich achter zijn geestverwant Otto Schily te scharen. Laat Max met hem een gezamenlijk, helder en sociaal Europees beleid te bepleiten dat het gedogen en het drugstoerisme in de wortel gaat aanpakken. Steunt de PvdA hun partijgenoot Schily of ondermijnt zij de noodzaak van een gezamenlijke, Europese aanval op de drugscriminaliteit? Geeft zij om de slachtoffers van verslaving en misdaad of geeft zij voorrang aan het denken van de jaren zeventig? Aan de PvdA is de keus en aan de kiezer de beslissing.
Dames en heren,
Met dit laatste voorbeeld wil ik zichtbaar maken hoe politiek, hoe helder en hoe

ingrijpend het debat over en binnen Europa kan zijn en ook moet zijn.
De grauwsluier mag er af, ik zei het hiervoor al. Wij willen het debat een helder profiel geven. De Europese verkiezingen moeten over de toekomst gaan van ons land en zijn partners, elk op hun eigen plek, elk met hun eigen kleur en karakter. Ons Europa leeft dankzij die veelkleurigheid, ons Europa zal bloeien dankzij nieuwe kansen en slimme oplossingen. Niet door de anonieme apparaten maar door een dienstbaar bestuur. Niet door ondoorzichtigheid maar door openheid en inspiratie.
Die toekomst en die eigen plek zijn bij het CDA in goede handen. Diversiteit, kenniseconomie en veiligheid zijn voor ons geen vreemde thema's, het zijn ónze thema's! We gaan er alles aan doen om die punten in Europa extra impulsen in de goede richting te geven.
Ik besef maar al te goed dat ik dat niet alleen kan. De steun en de inzet van heel onze partij, van al die vrijwilligers en werkers, zal het [e1] verschil maken.
Ik reken op u allen dat wij onze visie van 'die eigen plek' met enthousiasme overbrengen op de kiezer.
Ik reken op u allen dat wij ons thuis Europa uit de anonimiteit gaan halen.
Ik reken op u allen dat het CDA op 10 juni ook zelf weer staat als een huis!
Op mij kunt u rekenen.